

© SEFAM z.s., 2021
Text © Petra Pávková, 2021
Ilustrace © Martina Oujeská, 2021

MEDVÍDEK MOJKO

Knížka pro děti,
které vyrůstají v adoptivních
a pěstounských rodinách

Jednoho dne, když se listů stromů zbarvilo do zlatova, se mámě medvědici narodilo miminko. Bylo nádherné!

Mělo krásná tmavá očička a hebounkou srst.
Máma medvědice mu vybrala to nejhezčí jméno, které znala.
Pojmenovala ho Mojko.

Máma medvědice své miminko milovala. Věděla, že malá medvíďata potřebují měkký pelíšek, dobré mlíčko a být v teple blízko své maminky, která o ně s láskou pečuje od rána do večera.

Máma medvědice pečovala o Mojka sama, nikdo jí nepomáhal. Snažila se starat, jak nejlépe uměla, ale nestačilo to. Ukázalo se, že je toho na ni moc. Bývala často unavená.

Jednoho dne máma medvědice objevila v lese velké červené květy plné zlatavého pylu. Pamatovala si, že pyl z červených květů nemá lízat. Přesto se rozhodla, že to zkusí.

Medvědice si lízla pylu a hned se cítila lépe! Její starosti byly pryč, chtělo se jí tančit, zpívat a byla šťastná jak už dlouho ne.

Skvělý pocit ale trval jen chvíli.
Máma medvědice proto znovu hledala pyl červených květů.

A tak se stalo, že odcházela z domova a celé dny jen chodila po lese
a hledala další a další červené květy, po kterých se bude cítit lépe.

Nechávala Mojka dlouho o samotě. Ten pak často plakal, měl hlad, byla mu zima a bál se, že jeho máma už nikdy nepřijde. Mojko si také myslel, že ho máma nechává samotného proto, že je zlobivý.

Bál se, že je s ním něco v nepořádku a ze všech svých sil se snažil být hodný. Nebyla to ale jeho vina! Mojko byl pořád ten stejný milý a chytrý medvídek!

Máma medvědice brzy zjistila, že bez zlatavého pylu z červených květů nemůže být. Někdy se stalo, že nemohla červené květy najít.

V takové dny jí bylo moc zle. Bolelo ji břicho a točila se jí hlava. O Mojka se už nemohla dobře starat.

Mámu medvědici s Mojkem už nějakou dobu pozorovala moudrá sova, která na všechno v lese dohlíží. A když moudrá sova vidí, že se děje něco špatného, vymyslí, jak to napravit. Sova viděla, že se máma medvědice o Mojka nestará tak, jak by potřeboval.

Přiletěla za Mojkem a povídali si. Někdy se může stát, že se máma medvědice nemůže o své medvídky postarat a žádné malé medvídky se nemůže starat o sebe či o svou maminku.

Moudrá sova
vyhledala v lese tetu zaječici, která se o Mojka starala po dobu,

než se sově podaří najít novou rodinu, kde už by bydlel napořád.

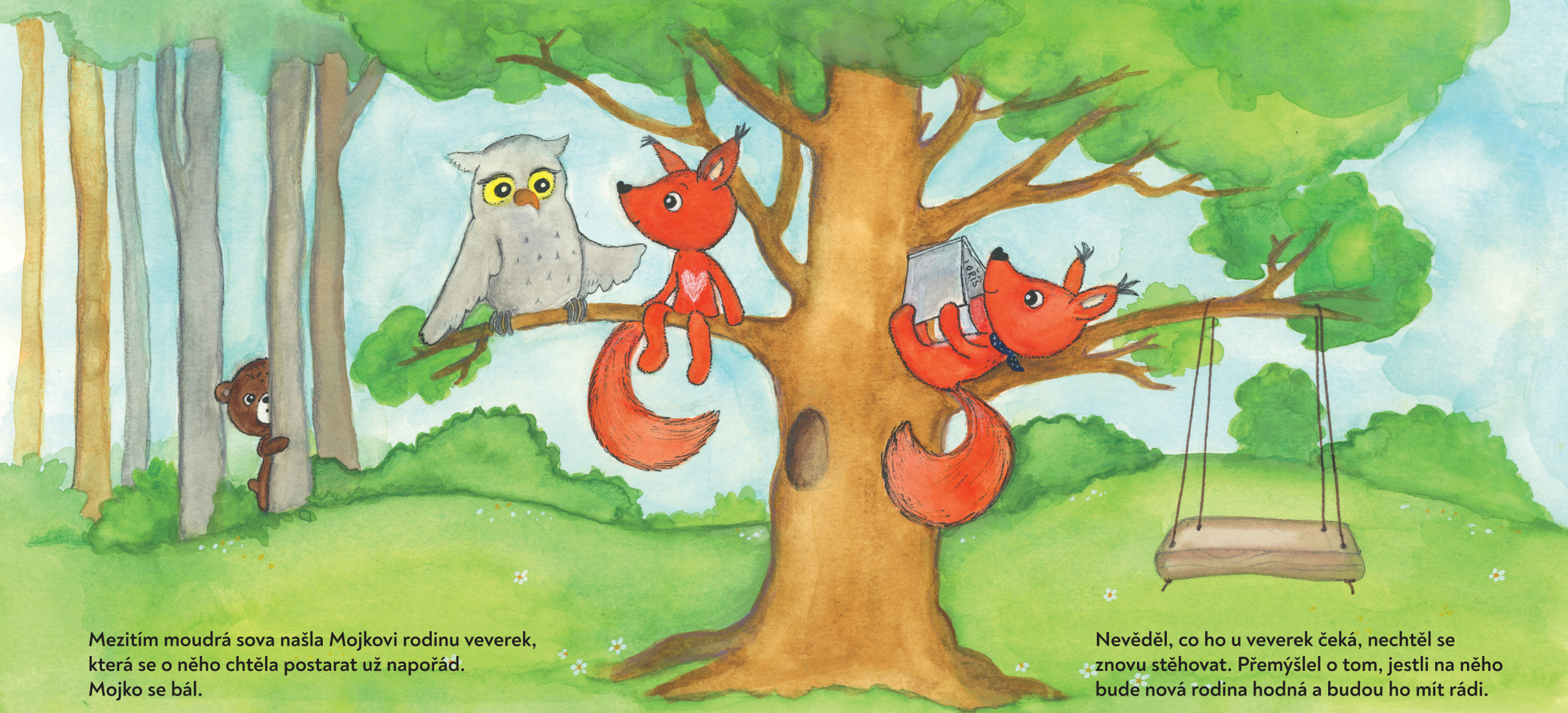
Teta zaječice se Mojkovi hned zalíbila.
Moc jí zajímalo, co Mojko rád dělá a co ho baví.

Měl u ní svůj pelíšek,
každý den mu vařila dobrá jídla, spolu si hráli a učili se nové věci.

Zpočátku bývalo Mojkovi smutno, potřeboval vědět, jak se daří mámě medvědici. Teta zaječice ho vždy v takové chvíli objala.

Byla s ním ve chvílích, kdy se cítil opuštěný i tehdy, když nevěděl, co bude dál. Mojko si přál zůstat u tety zaječice, ale to nebylo možné.

Mezitím moudrá sova našla Mojkovu rodinu veverek,
která se o něho chtěla postarat už napořád.
Mojko se bál.

Nevěděl, co ho u veverek čeká, nechtěl se
znovu stěhovat. Přemýšlel o tom, jestli na něho
budě nová rodina hodná a budou ho mít rádi.

Jednoho dne se s mámou veverkou a tátou veverčákem setkal.
Byli milí a hned si s ním začali hrát. Mojtkovi vysvětlili, že ho teta zaječice

může občas navštívit a pohrát si s ním. To se Mojtkovi líbilo a začal
se těšit na to, jaké to v jeho novém domově bude.

Veverka s veverčákem vzali Mojka k sobě do pelišku a byla z nich rodina. Mojko byl šťastný, že už nikdy nebude sám, že má novou rodinu, která se o něj stará a má ho ráda. Jen někdy si vzpomněl na mámu medvědici. To pak trochu plakal.

Veverky ho v takové chvíli vždy objaly a na mámu medvědici vzpomínaly s ním. Mojkovi slíbily, že až ji někdy bude chtít vidět, moudrá sova jim pomůže.

Z Mojka vyrostl nádherný medvěd, co měl očka a srst po mámě medvědi a srdíčko po veverkách, které ho milují a nikdy milovat nepřestanou.

Najdeš zvířátka, se kterými se Mojko setkal?

MEDVÍDEK MOJKO

Knížka je určena „Pro děti, které vyrůstají v adoptivních a pěstounských rodinách“.

Autor: Petra Pávková
Ilustrovala: Martina Oujeská

Tato knížka je vydána pod záštitou SEFAM z.s.
a za finanční podpory LD seating s.r.o. a LANIK s.r.o.

